

חטברתי לו שזה רק סדק אחד. כשאגיע לסוף שנת 1949 (קבלת חוק שדות

בטחון, ורק אם הוקם צבא ממש, כי במלחמה היו לוחמים), כנאסיים מרק זה
אכתוב זכרונותיו על שיחות עם ערבים במסך חשש שניט, שכמעט אינם ידועים לאיש,
ואחר כך אתחיל מתחלחל - מיטוד מקוה ישראל, דמות המיימדים, המטרה המרחיקת
ראות של הסוסד (קול נסר), אח"כ פ"ת והשאר - עד השנה החמש עשרה של מדינת
ישראל, זה יהיה בערך 5 ברכים.

הוא אמר לי אתה תצטרך בשביל זה עוזרים אמורים - שיאספו והחומר הארכיוני.

בעתונות וכו' - וזה נכון, אמרתי לו שאשקול בדבר וכשנחזרה שוב - נשוחח על
הצעהו.

2.11.64, יום ב', כז' חשוון

בבוקר הוגיע הדי. הוא מדוכא. לא יטפל עוד במיירות, ולא רק ממני שזה
נמסר לגוברין. בר יהודה מזיק למיירות, בהוף דאגה לרווחי אל-על - אבל רוח
זה בא על חשבון המסד גדול מי כמה של מיירות. - מדוע אינך מונח לרוח"מ
בענין זה? - יש לו עכשיו רק דבר אחד - מעין, ולא יעיד להאונגד למח שבר-יהודה
רוצה. אבל לא רק מיירות - אינו יכול להמשיך לחיות מנכ"ל. אמרתי לו שזה יחיה
משנה כבו אם יתחלק מתפקיד זה.

אחריו בא מנחם שניאורסון - מזקני הסופר, אם כי לא מראשוני מייסדיו,
כי בא לארץ לאחר שזוטר כבר הוקם. קובל על אליהו (היה חבר בשוטר), קובל
על כותבי הולדות ההכנה שסילפו האמת. הסופר הבין אחרי המלחמה שדיועה הנכח
אבל למעשה לא קמה זמן רב הנכח. לא הארו כראוי ענין אל חי וכשר בלעדי,
לא יודעים חלקה של מניה ביסוד הקבוצה (היא הנחה רעיון הקולקטיב) ועוד.
אצא הוא עודנו אדוק במפ"ם, אבל דיבר בחברות ומחוך איטון. הבטיח להמציא
הזכרונות שהוא פרס ב"למענה" של כוע"צ שמאל ובעל המספר.

- בקרב, לאחר הצערה, בא אצלי אשר. יש לדעתו מענה ביחס לפנימי. האנשים
שדבר אתם שנו דעתם - כי באמת לא ידעו כלום. הוא יודע מי הוא "הסופר
המדיני" שהכחשתי לבריו ב"דבר", ב"ארץ" אמרו לו שקיבלו הידיעות הנוגדות
שפרטמו (ואני הכחשתי) מלשכת רוה"מ, אבל נמוכן טרבו להגיד ממי. ברור לי
שיר אחת כוונת כותבי השקרים, ב"ארץ", ב"דבר" וב"הבוקר". רצו שהסופר המדיני
יוסיף לכתוב בענין זה, אבל טרבו. לדעתו אברך כתב רשימה יפה היום בהשוכת
לדברי ריפטיין בועדה "מעמה של אצילות" כחתימה יואב.

- אהמול בא אצלי ראש עיריית נצרת עילית מרדכי אלון. סתאונן שאין מבדילים
חישוב בנצרת עילית. סמכון הבוקר הבטיחו שיקימו פה בית חרושת לאלקטרוניקה
שיעסיק מאה טועל (זה היה במרס או באפריל) והדבר לא נעשה, אם כי מינו בשביל
מפעל זה מבנה גדול. - יש חוטר עבודה? - יש 4000 עובדים במקומות אחרים.

300 עובדים במוביל הארצי, והעבודות נבמרות. יש להעביר משרדי מטעלה מחיטה

- זה חלוי במשרד הכספים והשיכון - כי נחוצים בנינים, שלמה שמיר מוכן

להעביר משרדו (מקרקעין) 190 איש - אט יהיו בנינים, יש כנצרת אחתהית

28.000 איש.

- פנחס שניאורסון הזכיר לי כי בפסח 1911 נחקימה אספה ראיונית של

מועלי הגליל באומג'וני - אספה זו נקראה ע"י מועלי ציון לאחר שקיבלו ככתב

פי.ב.צ. ומ-ד.ב.ג. על יסוד הסהדרות מועלים בגליל.

- שלחתי חיום מברק לזלמן? לגשיא ישראלו "ליום הולדת 75 של הנשים אחוב

העם ונאטנו שלוחה כרכת מוקיר, יויד, חבר ואורה ישראל בחוף הערבה להחלתמותן,

למרנוהך, ודבקוהך בעבר העם ובחזון עתידו".

דברי ל.א. על מ.ל. 1) בישיבת הסזכירות של המפלגה ביום 16.12.60

יש פרשה אומללה ומראנית מאוד של לבון עם גולדה ועם אככול ועם ממיר מימי

חיותו שר במחון, פרשה מאוד אומללה ומאוד מרגית כמובן החברות וכמו כן החברות

ובמזבן היכולה לשבת יחד סתוך אחריה. טחוח מכל חשכנו שכן יהיה. נשאנו הדבר

בהוכנו, בעור שיגינו". ובאותה ישיבה אכר במנותו ללבון? "יהיה דבר סנקרא

"פרשה" והיא מתחילה מהיום הראשון שנכנסת לתפקיד כשר הבטחון". באותה ישיבת

אכר זיאמה: "אני החמלצתי מלברי לבון בוועדה או"כ." משח שרת קרא לרבריו -

חרושה של זוועות בחקידן בוועדה זו.

בישיבת מזכירות מפא"י מיום 12.1.61 נחקבלה החלטת האומרת :

"מזכירות הספלה וחנהלת הטיעה בכנסת מחליטות להטיל על ועדה מיוחדת לבחון אם דברי פ. לבון בפני ועדת חו"ב בענין "הפרשה" לאור הפענוח שנשטעו נגדם בספלה". לוועדה הבוחן נבחרו: גולדה מאיר, גבא אירלסון, עמי אסף, מאיר ארגוב, בכור שטרית. גולדה עשתה לאל ועדה זו.

בישיבת מרכז מפא"י מיום 4.2.61 אמר אשכול: "בן גוריון היה נגד

כל סידור בינתיים או כל בירור אחר בו סידור אחר אם לא על ידי ועדת חקירה משטתית. העמיו ונימוקיו עמו. בכל אותן אני (אשכול) כל הזמן הרגשתי שאיני קוסר על מספר מאוד פרינציפיוני נגד ועדת חקירה משטתית - לטעון באמת בחוק או בהגיון שזה לא דימוקרטי או לא חברי או לא אנושי - זה קצת קשה, ביהוד כאשר ההצעה חזאת (על ועדת שבעה) לא באה ישר ממני, אלא מפני שר המשטרים. הרי קבענו בממשלה - בניגוד לרצונו ובניגוד לדעתו של בן-גוריון - ועדת השבעה".

בישיבת המזכירות (של מפא"י) מיום 15.1.61 אמר שרת: "אילו אני תחת

לבון הייתי מכריז שאני בעד חקירה משטתית, וזה לא יצא למועל לא ממני שאני סרבתי, אבל לבון לא גרם כך".

בוועדת חו"ב ביום 17.10.60 אמר י. חזן: יש כאן "בעיה אישית של שני

אנשים, כאשר אחד מהשנים צודק, או לבון או הקצין הבכיר. זאת היא בעיה

רצינית מאוד - אני חושב שמדינה שאינה נותנת דעתה עד הסוף לבבי הצדק
הבגיע לאדם - מונעת ביטודות קיומה. אז לאחד מהם מגיע צדק, או זה שזייף
או זה ששיקר. ואני חושב שמדינה מהוקצת אינה יכולה לחיות על דמם של אזרחיה".

מכתב שכתבתי לאתכול ביום 27.12.60 ואם כי קשה לי מאוד, מאוד
מאונס ל"כלוע" מזכירותו הכללית של מ.ל. בהסתדרות - כי יקרה לי הסתדרות זו -
איני קבלן לשיח צבורי, ואם חכריו שטמלו את לבון עוד לפני שש שנים -
שלימים עם היותו מזכיר ההסתדרות - איני רואה זכות לעצמי לעורר "פרשה"
חדשה. יש חשובה ל.א. למכתבי זה (בהוך מכתבי ד.ב.ג.כענין "הפרשה").

(בהיק זה יש סיכום שלי מיום 30.12.60, עמוד 115) גם מכתב למזכירות
מאותו יום. בניבוי למת שיוזן כתב לי לפני חדשים אחדים ואמר בוועדת חשבעת
הוא כתב לי בכתב מיום 7.1.61: "אני מסרב להאמין שאחיה כענין בוועדת הקירח
שטפטים בכדי להזים, בביכול, מה טנבזים מיוחסים לך, כלומר שאחיה נחת את
ההוראה. העם מאמין לך, ומי שאינו רוצה להאמין לא ישכנע על ידי עדות"
יש בהיק חשובתי לרודן מיום 8.1.61.

לשרת מכתבי ביום 27.1.61, בחשובה למכתבו אלי שלא אתמטר, על מ.ל.ז
"אין לי כל שמץ כוחם ללבון, הוא נוכל מסוכן, ואנו מבזים הדבר היקר ביותר
שיש בארץ, פרש למדינה, אם אנו מגיחים אותו לעמוד בראש ההסתדרות. -

אבל לא אלוץ ואין בידי כל אמצעי לחץ, וגם אילו היו - לא הייתי משהמש
בחס, לא השתמשתי מעודי באמצעים אלה ואי אמרו "אנשי הרוח" מה שיאמרו -
"אחיה מוכן, אם יוטל עלי, להקים ממשלה חדשה, אבל מתוך חושש מלא שלי להלחם
על גלוי האמת - אבל מלאכה זו אעשה כאשר אתמסר מהממשלה. על התפטרותי
הודעתי במלים ברורות באותה ישיבה בא אערו פסקנות וטבעה - זה לא תלוי
בפעמיו של לבון - אף רגע אחד לא קשרתי חשאוותי או צאתי מרממשלה בפעמיו
של לבון, אלא בפעם חכמי הממשלה, כאיני יכול לסאת באחריותי" (בענין זה יש
גם מכתב שלי מיום 16.2.61 לדוד גולומב).

ויס מכתב רב ענין של מ. שרה אלי (מיום 6.3.61) על "הנזק" של הקירח
משפטים ("נזק לא יסוער לאישים במדינה, - לסכום המוסרית של חנוכה
המדינית והמסחורנית).

בישיבת המרכז של הכפלה ביום 4.2.61 אמר שיה למי מכתבו הנ"ל :
"איני חושב שהדבר הוא טוד לרבים, כי חל סבך חמור ביחסים ביני לכין לבון
מנחם לבון כאשר אני חיימי רות"ם והוא היה ש"ב. חל סבך אישי מאוד מאכזב,
מאז סעור וחמור מאוד, לא אכנס עכשיו לפרטיו. אני רק קובע אה העובדה.
ומבן אישי זה לא נגרעה ממנו השפעה על התפטרותו של לבון מתפקיד ש"ב,
כאשר הוא התפטר".

והוא מוסיף "הומקחו של מ.ל. לפני ועדה חו"ב זיעזעה אוהי. יצאו
ממיו דברים שהיו גרועים בהחלט. היו דברים שאמר עליהם שהיו מגונים. - -
חלקי לא עם אלה עגומים את החלל על כל פרשת טעולת לבון בהנחבת ההסדרות.
יש לי חרעומות עליו, וחריעומות רציניות מאודי חרעומות על אומין של הופעות
(מופניות) מוסימות שלו, חרעומות על אומין דיבורי, חרעומות על מסר של יחסי
אישים ויחסי חברים ואולי עוד משהו". בחמשן מכחבו הוא מדגיש כי הטעם לקבל
ההסדרות של לבון, לא היה פירובו למסר את פרש כדריסת לבון, אלא "היחא לזה
סיבה אחרת, - הרבה יותר חמורה בעיני - והיא היחס שנמגבש אצלי כשר הבסחון
וכן היחסים שנוצרו בינו לבין אנשי צמרת הבסחון".

3.11.64, יום ג' כח' חשוון

ביקשתי הבורק מחיים להמציא החומר של חומר על חקירת בארי כדבר
הטלגרמה (הטלגרמות) מזויפת (מות), ולסאול את שאול מה הטלחי עליו ומה
סיפורי לו על פניהו של אימר אלי בימים ההם.

בשהיט עשרה ו-45 דקות קיבלתי מחיים טלפון זהו דיברתי עם שאול
אביגור היום 3 בנובמבר שעה 12.00 ואלה רביון בן-גוריון לא הטיל עלי